בס"ד

יום ג' י"ב באב תשנ"ח (4 באוגוסט)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם,
יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם
אבא קובנר, 1978

כפי שהובא במשנה, בין 5 הדברים שאירעו בתשעה באב ועליהם אנו מתאבלים כתוב:

נלכדה העיר ביתר במרד בר-כוכבא, 52 שנה לאחר חורבן הבית השני

קצת מתולדות נבילת ביתר (מ"ספר התודעה"):

490 שנה לאחר חורבן בית המקדש הראשון, I
אולי הוא בתשעה באב. ועד"ן היתה העיר ביתר קיימת והיא עיר
גדולה לצדוקים ולאנשי כנסיה ע"י האויב. לאחר 52 שנה נלכדה העיר
ביתר אך היא בתשעה באב והיו האויבים הרומיים הורגים באנשי
ביתר ושפטו דמם כמים עד ששקע הסוס בדם עד חוטמו.
180 שנה עד שלא חרב הבית, בשנה מלכות הרשעה על ישראל
(התחילו לכובשה). 80 שנה עד שלא חרב הבית עברו טומאה על
אוכל הטמא. 40 שנה עד שלא חרב הבית, ארעה לה סנהדרין וישבה
לה בחניות (כיון שחרבו הכותלים ולא רצתה סנהדרין לדון אותם;
סנהדרין שאינה יושבת בלשכת הגזית אינה יכולה לדון דיני נפשות).

אמר ר' יוחנן: 80,000 מפקדי צבאו (!) היו בנים לבית
והיה שם בן כוזיבא (הוא בר-כוכבא) והיו לו 200,000 מקושטי
אצבע (שלא נכנס לתיל כוזיבא אלא מי שקיטע אצבע עצמו להראות
זבורתו). 3 שנים ומחצה היקיף אדריינוס הקיסר את ביתר. והיה שם
ר' אלעזר המודעי עסוק בשיקו ומתענה, ובכל יום ויום היה שומע
ואומר: ריבונו של עולם! אל תשב בדין היום." לבסוף נתן אדריינוס
בעיטא לתחתוך. בא כותי אחד ואמר לו: "אדוני, כל זמן שתרנגולת
לו (זה ר' אלעזר שהיה מרבה בתפילה, אמר כך) מתגלגלת באפר
אי אתה כובשה. אלא המתן לי, ואני אעשה לך שתכבשנה היום.
מיד נכנס לביתר בשדר העיר ומצאו לר' אלעזר שהיה עומד
ומתפלל. עשה את עצמו כאילו צונח באוזניו. הלכו ואמרו לבן
כוזיבא: בודך ר' אלעזר מבקש למסור מדינה בו ביד אדריינוס.
שלח והביאו אצלו אותו כותי. אמר (בן-כוזיבא) לו (לכותי)
מה אמרת לר' אלעזר ומה אמר לך? אמר הכותי - אם אומר
לך, יהרגני המלך, ואם לא אומר לך אתה תהרגני. מוטב שאהרוג
את עצמי ולא יתגרסמו מסרונין של מלכות. [בהמשך מתר בניו נגד]

יום נעים!